

Des de la pseudo regió occitana s'engega la creació de l'OPLC, serà realitat el 2017.

Tot primer ha de ser clar que aquest «OPL» no és cap regal que nos fan des de Tolosa, no pot ser considerat com a contrapartida a la qüestió de mala denominació de la pseudo regió.

Aquest «OPL» és un deute que han de pagar les institucions franceses.

- És un deute perquè l'estat i les institucions són responsables de l'estat preocupant de la llengua catalana a Catalunya Nord.
- És un deute perquè d'OPL n'existeixen a quasi tots els territoris sota administració francesa. Avui només fa falta encara a Catalunya Nord.

Necessitem l'OPL

Uns defensors de la identitat catalana en critiquen la creació, argumenten que és insuficient i que no en volen. Els voldria dir que estem d'acords: el pressupost previst és del tot insuficient, però **la creació d'aquest «OPL» és imperatiu**. La llengua és en un estat massa preocupant per pagar-se el luxe de refusar qualsevol eina i qualsevol euro que hi sigui destinat.

□ Quin hauria de ser el nostre objectiu □ ?

Sabem que l'objectiu de les institucions (Estat, Regió i Departament) és pas que la llengua catalana torni a ser una llengua viva, federadora. El seu objectiu és fer-nos-ho creure, però en cap moment posar els mitjans per a fer-ho realitat.

Que la llengua torni a ser viva i federadora ha de ser el nostre objectiu, l'objectiu dels convençuts, d'aquests que han fet possible que avui encara se parli, s'escrigui, se canti... en català. Per tant hem de treballar per mor que cada euro invertit en aquest OPL sigui destinat a recuperar l'ús de la llengua catalana.

Serem apartats de les decisions

Segons sembla, les entitats culturals tindran un paper consultiu, per tant seran apartades de les decisions, el poder decisionari serà reservat a les institucions: Estat, Regió, Departament.

Podem pas decidir, mes tenim un paper a jugar, i al meu parer, la millor manera de desenvolupar l'ús de la llengua és utilitzar-la.

Avui els esforços són majoritàriament abocats a l'ensenyament. És cert que és un pilar essencial per una possible recuperació lingüística, però pot esdevenir totalment inútil i fins i tot m'atreveixi a dir contraproduent si a fora de l'ensenyament és el desert.

Fa prop d'una dècada, en Joan-Jaume Prost llavors **President de la Federació d'Entitats per la llengua i la cultura catalanes** havia

engegat una

campanya a favor de la presència del català a l'espai públic

. Aquest és l'altre pilar indispensable.

101 municipis havien adherit a la campanya.

Perfecte, però, d'ençà quins passos s'han fet? Vull dir quins passos endavant s'han fet? Perquè de passos enrere sí que se n'han fet. Se n'han fet a tot arreu a la imatge de Perpinyà dita «*la Catalane*

». El gloriós

Institut Font Nova

ha fos com neu al sol. El servei de català del municipi d'Elna s'ha reduït a un no res...

D'aquests 101 municipis que havien adherit a la campanya a favor del català, només 4 han posat a l'entrada del seu poble **País Català**, els altres han posat *Pays Catalan*.

I si volem parlar del Consell Departamental, podem assegurar que no ha fet cap pas enrere, el 2007 els Consellers de la institució departamental varen aprovar [la famosa Carta](#) , avui encara inaplicada.

Hom s'ha de qüestionar sobre la voluntat real d'aquestes institucions i la presència de la llengua catalana a l'espai públic.

I nosaltres militants: sem coherents?

Sabent que la millor manera de fer viure una llengua és augmentar-ne l'ús, me demani per quina raó la quasi totalitat dels intervinents a les dues reunions de preparació de l' «OPL» han utilitzat únicament la llengua francesa?

Ajudem a fer viure la llengua catalana usant el francès quan tenim la possibilitat d'usar el català? Belleu vaig equivocat, mes m'ho pas crec, i fins i tot me crec tot el contrari.

La pseudo regió havia previst un servei de traducció per a facilitar l'ús del català. La gran major part dels intervinents eren catalanoparlants. Per quina raó s'han expressat en francès?

No vull donar lliçons a ningú, només vull entendre què aporta parlar francès quan tenim la possibilitat de fer-ho en català?

Tinc consciència de l'enorme feina feta pels militants al llarg de les darreres dècades, en tinc consciència i és per aquesta raó que entenc pas per quina raó han deixat passar l'oportunitat de fer entrar la llengua catalana en l'espai institucional.

Vull acabar aquest text felicitant l'Enric Vilanova, el Joan Ridaura i el Guillem Dalmau els 3 únics militants que han usat la llengua catalana en tota normalitat.

Hervé Pi

Una llengua no mor perquè els que no la saben no l'aprenen.

Una llengua mor perquè el que la saben no la parlen.